Dosarul nr. 2-393/26
2-26050525-21-2-23042026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

*Partea introductivă:*

25 august 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Alexandru Ciorba
Grefier Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negura Nadejda împotriva lui Negura Ivan, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,

a constatat:

*Partea descriptivă:*

La 23 aprilie 2026, Negura Nadejda, reprezentată de avocata Prijilevschi Rodica, a depus cerere de chemare în judecată (conretizată) împotriva lui Negura Ivan, intervenientul accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere (f.d. 4-5, 19-23).

În motivarea acțiunii, a indicat că, la data de 23.08.2010, a fost încheiată căsătoria între reclamanta Negura Nadejda și pârâtul Negura Ivan, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr.6 eliberat la data de 23.08.2010 de către Primăria comunei Javgur, raionul Cimișlia.

A menționat că, la data de *****, din relația părților s-a născut copilul *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. NA-VI 2296499 din *****, eliberat de către Ambasada Republicii Moldova în Republica Italiană.

A notat că, în primii ani după căsătorie relația dintre reclamantă și pârât, a fost una cu bune și rele însă fără careva probleme majore, însă în timp soții au înțeles că nu mai rezonează și traiul împreună nu mai este posibil, motiv pentru care deja de 2 ani locuiesc separat. Totodată, soții nu au găsit o soluție comună

pentru desfacerea căsătoriei pe cale extrajudiciară, fapt ce a generat necesitatea depunerii prezentei acțiuni în conformitate cu prevederile Codului Familiei.

La fel, a indicat că, reclamanta a dat dovadă mereu de grijă și dragoste față de copilul minor. Acesta fiind la o vîrstă fragedă, fapt ce necesită în continuare îngrijire și afecțiune maternă, atașamentul față de mamă, necesitatea creșterii și educației într-un climat familial pozitiv și armonios, necesitatea de a se simți protejată fizic și psihic, toate conduc la unica concluzie că este în interesul superior al copilului minor *****, ca domiciliul acestuia să fie stabilit cu mama, Negura Nadejda.

A relevat că soții locuiesc separat de peste 2 ani, iar copilul minor, mereu a locuit cu reclamanta, precum și în prezent. La rândul său reclamanta nu are nimic împotriva întrevederilor copilului minor cu pîrîtul, în cazul în care acesta va da dovadă de un comportament corespunzător și va acorda întreținerea necesară copilului minor.

De asemenea, a indicat că, la moment reclamanta asigură frecvența copilului în instituția școlară, din localitatea în care domiciliază Todi, provincia Perugia, Republica Italiană. Suplimentar, reclamanta îngrijește atît de partea emoțională cît și de cea financiară a copilului minor. Acesta frecventează și alte activități extrașcolare care îl ajută la dezvoltarea intelectuală și socială. Pârâtul nu are pretenții la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama/reclamanta.

Obligația de întreținere a copilului nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli bănești lunare. Această obligație generică de întreținere, implică și o mulțime de alte obligații și activități subsecvente, care implică timp, efort fizic și psiho-emoțional.

Astfel, mai indică că, creșterea salariului mediu lunar, majorarea prețurilor la bunurile de consum, creșterea inflației și necesitățile ce implică creșterea unui copil de vârstă școlară, consideră că încasarea unei pensii în cuantum a 1/4 cotă-parte din salariu și alte venituri ale pârâtului pentru întreținerea copilului minor este absolut legală și echitabilă pentru copil și părintele debitor.

Totodată, consideră reclamanta că, această modalitate de plată a pensiei de întreținere a copilului, nu reprezintă o sarcină insuportabilă pentru pârât și corespunde perfect cu practica judiciară a Republicii Moldova pe astfel de litigii. Chiar și în condițiile în care pârâtul nu activează pe teritoriul țării sau își ascunde veniturile, ori în cazul în care va decide să demisioneze de la locul de muncă actual, executorul judecătoresc va calcula și va încasa din contul debitorului 1/4 cotă-parte din salariul mediu lunar pe economie, ceea ce oricum va fi în interesul copilului.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocata Guțu Tatiana, a susținut integral cererea de chemare în judecată, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate în cuprinsul acesteia, și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, reclamanta Negura Nadejda, legal citată, nu s-a prezentat, fiind reprezentată de avocata Guțu Tatiana în temeiul mandatului avocațial seria MA nr. 2133212 din 01 aprilie 2026 (f.d. 31).

Pârâtul Negura Ion, a fost legal citat prin intermediul aplicației watsapp, fapt confirmat prin extrasul din aplicația watsapp anexate la dosar (f.d. 41), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a depus cerere de amânare sau de examinare a cauzei în lipsa sa și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud-Vest, legal citat, de asemenea, nu s-a prezentat în ședința de judecată. Prin avizul concluzie nr. 550 din 18 mai 2026, depus la data de 19 mai 2026 (f.d. 32), acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său, lăsând la discreția instanței soluționarea cererii, anexând în acest sens confirmarea cu nr. 161 din 14 mai 2026 eliberat de Primăria s. Javgur, prin care se confirmă că cet. Negura Ivan ***** și confirmarea cu nr. 345 din 13 mai 2026, eliberată de Primăria Gura Galbenei prin care se confirmî faptul că pârâtul Negura Nadejda are viza de reședință în r-nul. *****, ***** (f.d.34-35).

În conformitate cu art. 102 alin. ($4^1$), art. 205 alin. (4) și art. 206 alin. (1), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, constatând că procedura de citare legală a participanților la proces a fost respectată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa persoanelor absente.

*Partea motivată:*

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că, acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină

circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin acțiunea înaintată împotriva lui Negura Ivan, reclamanta Negura Nadejda a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între părți la data de 23 august 2010, stabilirea domiciliului copilului minor *****, a.n.*****, împreună cu mama sa, precum și încasarea de la pârât, în beneficiul reclamantei, a pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de ¼ cotă parte din salariu și alte venituri ale pârâtului, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil.

Conform art. 2 alin. (2) și (3) din Codul familiei, căsătoria înregistrată de autoritățile abilitate prin lege să înregistreze fapte și evenimente de stare civilă generează drepturile și obligațiile soților prevăzute de prezentul cod.

Relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 33 lit. a) din Codul familiei, căsătoria încetează prin desfacerea căsătoriei (divorț).

Articolul 35 din același Cod stipulează că, căsătoria poate fi desfăcută la Agenția Servicii Publice, la misiunile diplomatice și/sau oficiile consulare ale Republicii Moldova, la notar sau pe cale judecătorească.

În condițiile prevăzute la art. 41 și 42 din Legea nr. 246/2018 privind procedura notarială – de către notar.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 23 august 2010, între Negura Ivan și Barbă Nadejda a fost încheiată căsătoria, aceasta fiind înregistrată de primăria comunei Javgur, r. Cimișlia în Registrul actelor de stare civilă cu nr. 6, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie anexat la dosar.

La caz, reclamanta s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată motivând păstrarea în continuare a familiei este imposibilă, viaţa în comun cu pârâtul a eşuat, întrucât locuiesc separat de 2 ani de zile. Reclamanta a fost împotriva acordării părților un termen în vederea împăcării acestora și menținerii familiei, în final avocatul a insistat în privința divorțului părților.

Astfel, reieşind din sarcinile consolidării familiei, apărării drepturilor şi intereselor ocrotite prin lege ale soţilor, instanța de judecată a stabilit că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, reclamanta nu își mai dorește păstrarea familiei locuind separat, or, relaţiile dintre soţi trebuie să se bazează pe stimă şi sprijin reciproc moral şi material, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei.

Drept urmare, în temeiul art. 37 alin. (3) din Codul familiei, instanța de judecată, având consimțământul reclamantei a constatat imposibilitatea menținerii familiei dintre Negura Ivan și Negura Nadejda, astfel a conchis în privința desfacerii căsătoriei încheiată între aceștia.

Referitor la pretenția privind determinarea domiciliului copilului minor, instanța de judecată reține următoarele.

Din căsătoria dintre părți, s-a născut la ***** copilul ***** (f.d.10), care până în prezent locuiește împreună cu mama, Negura Nadejda.

Potrivit jurisprudenței naționale, cât și internaționale răspunderea pentru creșterea și asigurarea dezvoltării copiilor revine în primul rând părinților, aceștia având obligația de ași exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile față de copii ținând seama cu prioritate de interesul superior al acestora.

Astfel, verificarea împrejurărilor sus menționate devine inevitabilă întrucât instanței de judecată îi revine sarcina de a stabili acel interes superior al copilului, care ar înclina balanța justiției către mamă sau către tată, astfel interesul superior al copilului fiind singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești.

În acest sens, instanța de judecată va analiza cumulativ aspectele ce țin de atașamentul copilului față de fiecare părinte, condițiile de trai oferite, capacitatea fiecărui părinte de a asigura creșterea, educația și îngrijirea copilului, comportamentul moral și implicarea efectivă în viața copilului, vârsta copilului și necesitățile sale specifice, existența unor eventuale comportamente abuzive, neglijente sau violente, opinia copilului dacă are o vârstă corespunzătoare.

Citând cadrul legal pertinent litigiului dedus judecății, instanța de judecată evocă prevederile art. 38 alin. (1) din Codul familiei, conform cărora la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În temeiul alineatului (2) lit. d) al aceluiași articol, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

În virtutea prevederilor art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În sensul art. 53 alin. (1) din Codul familiei, copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime.

Articolul 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 370 din 30 noiembrie 2023 privind drepturile copilului statuează că fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia..

Copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele și cu alte persoane față de care a dezvoltat legături de atașament, în cazul în care acest lucru nu contravine interesului superior al copilului.

Conform art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Conform art. 9 alin. (1) și (4) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fi e separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în

care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

Statele părţi vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinţi sau de unul dintre ei de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţii ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

În conformitate cu art. 64 alin. (1) din Codul familiei, în cazul în care părinții locuiesc separat, părintele care locuiește împreună cu copilul nu poate împiedica exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat, inclusiv menținerea relațiilor personale regulate și a contactului direct cu copilul, cu excepția cazurilor în care contactul a fost limitat sau suspendat, în condițiile legii, pentru o perioadă determinată, iar menținerea contactului contravine interesului superior al copilului ori pune în pericol viața, sănătatea sau dezvoltarea copilului.

Conform art. 63 alin. (1) și (3) din Codul familiei, în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.

Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

Conform art. 73 alin. (2) din Codul familiei, părinţii de la care a fost luat copilul pot avea întrevederi cu acesta, în unele cazuri, cu permisiunea autorităţii tutelare în a cărei evidentă se află copilul și în baza avizului pozitiv al autorităţii tutelare în a cărei rază locuiesc părinții copilului, fiind luată în considerare, în mod obligatoriu, opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate.

Astfel, la examinarea litigiilor privind determinarea domiciliului copilului, autoritatea tutelară urmează să prezinte în instanţa de judecată un aviz-concluzie pe marginea litigiului dat.

Așa fiind, instanța de judecată reține că autoritatea tutelară teritorială – Structura Teritorială de Asistență Socială ***** din cadrul Agenției Teritoriale de

Asistență Socială Sud-Vest – a prezentat avizul-concluzie nr. 550 din 18 mai 2026 privind determinarea domiciliului copilului minor *****. Din cuprinsul acestuia rezultă că, în urma discuțiilor cu specialiștii autorității tutelare locale Gura Galbenei și corn. Javgur, rl ***** cu privire la efectuarea condițiilor de trai ale cet. Negură Nadejda și Negură Ivan, s-a constatat că aceștia nu se află în localitate, fapt confirmat prin actul cu nr. 345 din 13.05.2026, 484 din 15.05.2026, eliberată de primăria *****, r-nul ***** și corn. Javgur, rl *****. În aceste condiții, STAS ***** se află în imposibilitatea efectuării anchetei sociale la domiciliul acestora, precum și a audierii minorului în vederea stabilirii opiniei acestuia.

Autoritatea tutelară a mai menționat că, în urma discuției telefonice cu tatăl copilului, Negru Ivan s-a constatat că sunt stabiliți cu traiul în Italia. Locuiește separat de copil și mama acestuia, însă este în relații stabile cu copilul și soție. Petrece timpul cu copilul săptămânal, careva impedimente din partea mamei nu sunt (f.d. 32–33).

La caz, instanța de judecată constată că copilul minor, cu privire la care se solicită determinarea domiciliului, are vârsta fragedă, perioadă în care copilul necesită îngrijire, supraveghere permanentă, susținere afectivă, întreținere și educație corespunzătoare din partea părinților.

Analizând circumstanțele relevante ale cauzei, probele administrate și poziția participanților la proces, instanța de judecată concluzionează că domiciliul copilului minor *****, după desfacerea căsătoriei dintre părți, să fie stabilit împreună cu mama sa, Negura Nadejda.

În aceste condiții, instanța de judecată apreciază că reclamanta dispune de posibilități reale pentru a asigura creșterea și dezvoltarea armonioasă a copilului minor, întrucât acesta locuiește în prezent împreună cu mama, care îi asigură condițiile necesare de trai, îngrijirea și educația corespunzătoare. Aceste circumstanțe sunt confirmate și prin avizul-concluzie prezentat de autoritatea tutelară teritorială.

Totodată, instanța de judecată reține că părintele căruia nu i-a fost încredințat copilul spre creștere și educare, păstrează dreptul de a avea legături cu acesta, precum și de a veghea la creșterea, educarea, învățătura și pregătirea lui. Acest drept derivă din principiul protecției vieții de familie, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căruia menținerea relațiilor personale dintre copil și părintele său constituie un element esențial al vieții de familie, chiar și în situația în care relația dintre părinți a încetat.

Instanța de judecată subliniază că ambii părinți reprezintă persoane importante în viața copilului, având un rol important în dezvoltarea sa emoțională,

psihologică și socială. Menținerea unor relații personale efective și constante cu ambii părinți contribuie la asigurarea unui echilibru afectiv al copilului și la dezvoltarea armonioasă a acestuia.

În acest sens, după separarea părinților, este necesară asigurarea posibilității copilului de a păstra legături personale cu părintele cu care nu locuiește, cu condiția ca aceste relații să corespundă interesului superior al copilului. Limitarea sau restrângerea acestor legături poate avea loc doar în situații justificate, atunci când este necesară protejarea copilului împotriva unor eventuale riscuri.

Prin urmare, stabilirea domiciliului copilului împreună cu unul dintre părinți nu afectează dreptul celuilalt părinte de a participa la viața copilului, de a menține relații personale cu acesta și de a contribui la creșterea și educarea lui, în conformitate cu interesul superior al copilului.

Cu referire la acest criteriu, instanța de judecată reține că ambii părinți manifestă atașament și afecțiune față de copilul minor. Totodată, din circumstanțele cauzei rezultă că mama are un rol mai activ în viața copilului, fiind persoana care asigură în mod nemijlocit îngrijirea, întreținerea și educarea acestuia. În ceea ce privește gradul de atașament al copilului față de fiecare dintre părinți, instanța de judecată apreciază că determinarea acestui criteriu este dificilă, având în vedere vârsta fragedă a minorului și nivelul de dezvoltare specific acestei perioade. Referitor la grija manifestată de părinți față de copil în perioada conviețuirii și după separarea de fapt a familiei, instanța de judecată constată că mama are o implicare mai activă în îngrijirea și creșterea copilului, întrucât, după încetarea conviețuirii dintre părinți, minorul a rămas să locuiască împreună cu aceasta.

Prin urmare, având în vedere cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, circumstanțele constatate în cauză, precum și poziția reclamantei expusă în acțiune și susținută de reprezentantul acesteia, instanța de judecată concluzionează că domiciliul copilului minor urmează a fi stabilit împreună cu mama sa, Negura Nadejda, cu care acesta locuiește în prezent.

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de ¼ cotă-parte din salariu și alte venituri ale pârâtului, începând cu data adresării în instanța de judecată și până la atingerea majoratului de către copil, instanța de judecată o apreciază ca fiind întemeiată și pasibilă de admitere integrală, din următoarele considerente.

Articolul 48 alin. (2) din Constituție stabilește, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe

dreptul şi *îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor*.

De asemenea, art. 18 alin. (1) și 27 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 prevede că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Părinţilor şi oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor fi nanciare, condiţiile de viaţă necesare în vederea dezvoltării copilului.

În conformitate cu prevederile art. 58 alin.(1) și alin. (2) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Potrivit art. 74 din Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Răspunderea comună a ambilor părinți este prevăzută şi la art. 8 alin (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din data de 30 noiembrie 2023 potrivit căruia ambii părinţi, în egală măsură, sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Din conținutul normelor de drept sus-citate rezultă cert obligația ambilor părinți de a-și întreține copilul minor, obligație care se datorează faptului că acesta este temporar incapabil să-şi asigure de sine stătător existenţa.

Astfel, Negura Nadejda prin prisma art. 58 alin. (1), (2) şi art. 74 din Codul familiei se consideră îndreptățită de a solicita încasarea de la Negura Ivan a pensiei de întreținere pentru copilului minor *****.

Din pretențiile înaintate în cererea de chemare în judecată rezultă că Negura Nadejda a solicitat, în temeiul art. 75 din Codul familiei, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de ¼ cotă-parte din salariu mediu lunar și alte venituri ale pârâtului.

Conform art. 76 din Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Astfel, instanța de judecată conchide că în virtutea legii pârâtul datorează întreținerea copilului minor ***** care se află la întreținerea mamei, ori atât legislația națională cât şi internațională prevede răspunderea ambilor părinți pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Prin urmare, la întreținerea copilului minor ***** trebuie să participe în egală măsură atât tatăl Negura Ivan, cât şi mama Negura Nadejda.

Instanţa de judecată subliniază că obligația legală de întreținere are ca obiect prestarea efectivă a întreținerii în beneficiul persoanei întreținute şi urmează a fi impusă în funcţie de posibilitățile materiale ale părintelui care datorează întreținerea copilului.

În așa mod, instanța de judecată conchide că cuantumul pensiei de întreținere solicitate de reclamantă în cuantum de ¼ cotă-parte din salariu și alte venituri pentru copil este echitabilă, or, sarcina de întreținere a copilului minor le revine ambilor părinți în mod egal. La caz, instanța de judecată constată că pârâtul, deși a fost legal înștiințat despre examinarea cauzei, nu a depus referință și nu a formulat obiecții cu privire la cuantumul pensiei de întreținere solicitat de reclamantă.

Având în vedere lipsa obiecțiilor din partea pârâtului, circumstanțele constatate în cauză și principiul respectării interesului superior al copilului minor, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea de la Negura Ivan, în beneficiul Nadejdei Negura, a pensiei de întreținere pentru copilul minor ***** în cuantum de ¼ cotă-parte din salariu și alte venituri, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 22 aprilie 2026 – și până la atingerea majoratului de către copil.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an-în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

În temeiul art. 85 alin. (1) și art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborate cu prevederile Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, având în vedere că reclamanta a fost scutită de la plata taxei de stat la depunerea acțiunii, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârâtul Negura Ivan, născut la ***** în beneficiul bugetului de stat, taxa de stat aferentă pretenției privind încasarea pensiei de întreținere, de la plata căreia reclamanta a fost scutită în temeiul legii, în cuantum de 150 lei.

Având în vedere cele enunțate, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată acțiunea reclamantei și o va admite integral.

în conformitate cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

*Partea dispozitivă:*

Se admite integral acțiunea.

Se desface căsătoria încheiată între Negura Nadejda și Negura Ivan înregistrată la 23 august 2010, de către Primăria comunei Javgur, r-nul Cimișlia, nr. actului de căsătorie – 6.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Serviciul Stare Civilă.

Se stabilește domiciliul copilului minor *****, născut la *****, împreună cu mama, Negura Nadejda.

Se încasează de la Negura Ivan, IDNP – ***** în beneficiul Nadejdei Negura, IDNP – *****, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, născut la *****, în mărime de 1/4 cotă-parte din salariu și alte venituri, începând cu data adresării cererii în judecată – 22 aprilie 2026 și până la atingerea majoratului de către copil.

Se încasează de la Negura Ivan, IDNP – ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 150 (o sută cincizeci) de lei, de care reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat, la expirarea termenului de 15 zile, din data pronunțării.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Alexandru Ciorba

copia corespunde originalului Alexandru Ciorba